

[Niels Andersen.]

Overgangen til Bruxellesnomenklaturen, som alle nu ventes at tilslutte sig, havde ikke i 1952 samme aktualitet som i dag. Endelig indeholdt forslaget af 1952 store forhøjelser af todsatserne, hvorimod regeringens forslag nu udtrykkelig tager sigte på ikke at medføre forhøjelse af det samlede toldprovenu.

Der er derfor ikke nogen baggrund for det ærede medlem hr. Erik Eriksens polemiske bemærkninger over for den højtærede minister hr. Viggo Starcke.

Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen derefter opfordrer til en fordomsfri afvikling af restriktionerne, vil jeg gerne spørge, hvad der menes med det. Betyder det, at det ærede medlem samtidig ønsker toldforhøjelser eller ej? Jeg ville sætte stor pris på at få svar herpå.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte igen i går den såkaldte deponeringsordning. Oppositionspartierne har ikke i fjor fremsat forslag om en deponeringsordning, men kun, om jeg så må sige, udbredt rygter om den; er det meningen, at oppositionen vil fremkomme med et forslag om en deponeringsordning? Hvis det er tilfældet, var det interessant at få at vide, hvilke varer den vil omfatte, og hvordan en sådan deponeringsordning skal udformes. Hvis der ikke ligger sådanne planer hos oppositionen, synes jeg, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen skulle deponere deponeringsordningen!

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen i sine udtalelser vedrørende forsvaret sagde, at det, der måtte mangle i at tilvejebringe det forsvar, vi skal have, på frivillighedens basis, må vi nå ad værnepligtens vej. Det er en meget interessant udtalelse, for den viser, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen her rent principielt var inde på nøjagtig samme linje som den, jeg i går gav udtryk for: at man faktisk i så vid udstrækning, det kan lade sig gøre, skal opbygge forsvaret på frivillighedens grund.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller vedrørende det samme spørgsmål taler om retsforbundets subjektive indstilling i tiden indtil vi indtrådte i regeringen, vil jeg gerne sige, at retsforbundet i mange år har været og stadig er det eneste parti her i salen, som

har sine principper i behold. Det, vi har kæmpet for gennem årene, står vi stadig så fast på som nogen sinde, og nu, hvor vi har opnået indflydelse, manglede det bare, at vi skulle gøre en hemmelighed af, at principperne stadig eksisterer. Det er på dette område, at retsforbundet adskiller sig fra alle de andre mere eller mindre gruppe- og interessebetonede partier i dansk politik, og det skal være mit håb, at det altid, også under nye vilkår, vil lykkes os at holde den principielle linje klar. Befolkningen skal vide, at der stadig er et parti, hvis principielle linje er krystalklar, selv om vi under et samarbejde må gå ind for et og andet, som ikke hører til vore principielle politiske livretter. Man kan godt samarbejde med partier med andre opfattelser og bevare sit eget ærlige ansigt. Det håber vi at kunne bevise også fremover.

I øvrigt vil jeg gøre den bemærkning, at man til overmål har drevet den sport her i folketinget at angribe retsforbundet for, at vi ingen indflydelse havde i regeringen, og at vi ikke kunne gøre os gældende. Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at selvfølgelig kan vi ikke fra retsforbundets side gennemføre en principiel lovgivning helt efter de retningslinjer, vi kunne ønske. Vi er med i et trekantet samarbejde, og vi må naturligvis forhandle os til rette om tingene og i så vid udstrækning, som det er gørligt, præge den lovgivning, der bliver gennemført. Det ville jo også have været helt urimeligt, om man havde forlangt, at der i den tid, da der var regeringssamarbejde mellem venstre og de konservative, skulle være ført en ren venstrepolitik. Det er jo det tilsvarende krav, man i dag stiller til retsforbundet. Det kunne selvfølgelig lige så lidt lade sig gøre på daværende tidspunkt, som det kan lade sig gøre i dag. Jeg har peget på, at vi fra vor side går til opgaverne med en objektiv indstilling, at vi på rent sagligt grundlag søger at finde en løsning på de problemer, der foreligger, og gennemføre en lovgivning i samarbejde med de partier, som vi er i regeringssamarbejde med, som landet kan være tjent med.

Det ærede medlem hr. Poul Møller bebrejdede mig, at jeg vedrørende stabiliseringslånet var gået uden om hans spørgsmål som katten om den varme grød. I denne forbindelse henviste han til en artikel, som jeg har